

Sygn. akt: III U 1419/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 sierpnia 2014r. w O.

sprawy z odwołania I.P.(...)

w O.

przy udziale ubezpieczonej B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o ustalenie nieistnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania I.P.(...)

w O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 16.07.2013r. nr (...) znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...)z dnia 16.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.Inspektorat w O.stwierdził, że B. S., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek I.P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu w okresach od 01.01.2009r. do 31.07.2009r., od 01.09.2009r. do 31.12.2009r., od 01.02.2010r. do 28.02.2010r. i od 01.05.2010r. do 31.07.2010r.

Od niniejszej decyzji płatnik składek I.P., prowadząca (...) Przychodnię Lekarza (...)w O.wniosła odwołanie podnosząc, że płatnik, ab sprostać wymaganiom ustawy, powinien być poinformowany o wszystkich zdarzeniach nie tylko swojego zakładu pracy, ale także innych podmiotów, z którymi osoba z nim współpracująca jest z jakiegokolwiek sposób związana.

Zdaniem odwołującej nie można żadnej osoby czynić odpowiedzialną za poczynania, bądź ich brak, wynikający z informacji niedostępnej dla tego, kto je podejmuje.

ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podnosząc, że z dokumentów ubezpieczeniowych zaewidencjonowanych w bazie danych ZUS wynika, że ubezpieczona B. S.w okresie od 01.04.1999r. do 30.09.2010r. została zgłoszona przez odwołującą I.P.z tytułu wykonywania umowy zlecenia wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego. Jednocześnie od 01.11.1999r. do 31.10.2009r. B. S.została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę przez płatnika (...), następnie od 01.11.2009r. do 19.05.2011r. przez płatnika H. S.. Z tytułu zatrudnienia B. S.w okresach od 01.01.2009r. do 31.07.2009r., od 01.09.2009r. do 31.12.2009r., od 01.02.2010r. do 28.02.2010r. oraz od 01.05.2010r. do 31.07.2010r. nie osiągała minimalnego wynagrodzenia, w związku z tym, z tytułu wykonywania umowy zlecenia powinna zostać zgłoszona w tych okresach do ubezpieczeń społecznych – stosownie do treści art. 9 ust. 1 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Dlatego też, w ocenie organu rentowego decyzją z dnia 16.07.2013r. prawidłowo stwierdzono, że B. S.jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u odwołującej I.P.podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w w/w okresach.

Ubezpieczona B. S. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. S.w okresie od 01.04.1999r. do 30.09.2010r. była zgłoszona przez odwołującą I.P.z tytułu wykonywania umowy zlecenia wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego. Jednocześnie od 01.11.1999r. do 31.10.2009r. B. S.została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę w wymiarze 1/2 etatu przez płatnika (...), a następnie od 01.11.2009r. do 19.05.2011r. przez płatnika H. S.. Z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę B. S.w okresach od 01.01.2009r. do 31.07.2009r., od 01.09.2009r. do 31.12.2009r., od 01.02.2010r. do 28.02.2010r. oraz od 01.05.2010r. do 31.07.2010r. nie osiągała minimalnego wynagrodzenia.

Po dokonaniu przez ZUS powyższych ustaleń I.P. została zobowiązana do uzupełnienia dokumentów ubezpieczeniowych i rozliczeniowych za B. S.za okresy od 01.01.2009r. do 31.07.2009., od 01.09.2009r. do 31.12.2009r., od 01.02.2010r. do 28.02.2010r. oraz od 01.05.2010r. do 31.07.2010r.

W odpowiedzi na powyższe odwołująca I.P. złożyła wyjaśnienie, w którym powołała się na art.9 ust.2 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej.

ZUS po zakończeniu postępowania wyjaśniającego stwierdził, że skoro B. S.w okresach od 01.01.2009r. do 31.07.2009r., od 01.09.2009r. do 31.12.2009r., od 01.02.2010r. do 28.02.2010r. oraz od 01.05.2010r. do 31.07.2010r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nie osiągała minimalnego wynagrodzenia, z tytułu wykonywania umowy zlecenia powinna zostać zgłoszona w w/w okresach do ubezpieczeń społecznych. Dlatego też zaskarżoną decyzją z dnia 16.07.2013r. stwierdził, że B. S.jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u odwołującej I.P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w w/w okresach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art.8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz

osobami z nimi współpracującymi. Zgodnie natomiast z art.9 ust. 1a cyt. ustawy pracownik posiadający jednocześnie dodatkowy tytuł do ubezpieczeń (inny niż pracowniczy), którego podstawa wymiaru składek z tytułu stosunku pracy jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia - podlega ubezpieczeniom również z dodatkowego tytułu.

Powyższe oznacza, że w zależności od wysokości miesięcznego przychodu ze stosunku pracy, umowa zlecenia będzie stanowiła tytuł obowiązkowych bądź dobrowolnych ubezpieczeń społecznych. Zatrudnienie na podstawie stosunku pracy zwalnia od obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy zlecenia, pod warunkiem, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalno – rentowe z umowy o pracę w przeliczeniu na okres miesiąca nie jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wyjątek od tej zasady stanowią pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy, którym przepisy Kodeksu Pracy gwarantują co najmniej minimalne wynagrodzenie.

Stosownie do art. 18 ust.3 cyt. wyżej ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców ustala się zgodnie z ust. 1, jeżeli w umowie agencyjnej lub w umowie zlecenia albo w innej umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast stosownie do art. 81 ust. 1 ust.5 i ust.6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób bez wyłączenia wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, pomniejszone o składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowane przez ubezpieczonego.

Odnosząc powyższe uregulowania prawne do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że poza sporem w omawianej sprawie pozostawał fakt, że w okresach wyszczególnionych w decyzji ubezpieczona B. S. nie osiągnęła z tytułu stosunku pracy minimalnego wynagrodzenia. Powyższe potwierdza dokumentacja przedłożona przez ZUS (vide k. 40 – 47 a.s.). Okoliczności tej nie kwestionowała też strona odwołująca. Pełnomocnik odwołującej uzasadniając swoje stanowisko w sprawie wywoził jedynie, że płatnik nie miał informacji o zmianach w stanie zatrudnienia B. S. i wysokości osiąganego przez nią wynagrodzenia. Jedynie na początku zostało ustalone jakie wynagrodzenie otrzymuje pani S. z tytułu stosunku pracy i jaki jest wymiar czasu pracy. Powyższe było podstawą do ustalenia, że zleceniobiorca nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu w całym zakresie, a jedynie w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego. Pełnomocnik odwołującej przyznał ponadto, że w trakcie trwania umowy zlecenia płatnik nie weryfikował na bieżąco wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez B. S. z tytułu stosunku pracy, utrzymując, że ustawa nie nakłada na niego takiego obowiązku. Podniósł, że ustawa jest napisana źle, wadliwie i trzeba ją poprawić (vide oświadczenie pełnomocnika k. 34 a.s.).

W przekonaniu Sądu Okręgowego ze stanowiskiem pełnomocnika odwołującej zgodzić się nie można. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych w cyt. wyżej art. 9 ust. 1 a precyzyjnie określa, w jakich sytuacjach zatrudnienie na podstawie stosunku pracy zwalnia płatnika od obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu umowy zlecenia, wiążąc powyższe w wysokością podstawy wymiaru składek z tytułu umowy o pracę. Wbrew twierdzeniom pełnomocnika odwołującej, to na płatniku ciąży obowiązek ustalenia czy wysokość miesięcznego przychodu ze stosunku pracy spowoduje zwolnienie od obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe z tytułu umowy zlecenia.

Pełnomocnik odwołującej na uzasadnienie swojego stanowiska wskazał także treść art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2,4-6 i 10 (a więc z wyłączeniem pracowników, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1), jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Z ustaleń Sądu wynika, że płatnik I.P. zgłosiła B. S.z tytułu zawartej umowy zlecenia do ubezpieczenia zdrowotnego najwcześniej, bo od 01.04.1999r. Płatnik S. A.zgłosiła ubezpieczoną do ubezpieczenia zdrowotnego od 01.05.1999r., a płatnik (...)Sp z o.o. od 01.01.2010r. (vide pismo

organu rentowego wraz wydrukiem zgłoszenia do ubezpieczenia k. 75 – 76 a.s.) Powyższe wskazuje, że również ten argument pełnomocnika odwołującej okazał się chybiony.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że zaskarżona decyzja ZUS z 16.07.2013r. jest zasadna i odpowiada prawu, a wniesione od niej odwołanie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił.